

La convicció dels testimonis

Dij, 14/05/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els guardes davant de les dones (Mt 28,1-15). La terra trepida i la pedra sepulcral rodola. Els guardes tremolen de por i es queden com morts. Les dones, en canvi, escolten el missatge de l'àngel, del missatger. Els treu la por (no tingueu por) i les posa en moviment (aneu-hi de seguida). Tot al contrari del que els passa als guardes. Però, l'àngel va més enllà: les considera cercadores de Jesús (el crucificat), les convida a fer l'experiència del buit (el lloc on jeia) i els dona un missatge per als deixebles: comuniquen la resurrecció i convoqueu-los a una reunió presencial a Galilea. Elles barregen la por amb una alegria desbordant. No especulen ni entren en disquisicions teològiques. Van de pressa, corren. No poden silenciar-ne l'experiència personal.

Només qui es posa en moviment troba el que busca. Jesús se'ls creua pel camí. Les convida a l'alegria (alegreu-vos!), a esvaïr la por (no tingueu por) i a l'anunci (aviseu de seguida els meus germans). La seva reacció: la proximitat (es van apropar), l'adoració (es van prostrar) i el contacte físic (li abracen els peus). Tenen ara la convicció dels testimonis.

Els guardes van a l'autoritat dels grans sacerdots. Aquests, amb els senadors, maquinen una estratègia per desmentir el que ha passat. No hi ha obertura, ni recerca, ni amor a la veritat. Només obcecació. Subornen els soldats amb «molts diners». Han d'acusar els deixebles de robar el cos. Si la reacció del governador és agressiva, fet normal enfront d'una presumpta incapacitat dels soldats de complir la seva missió, ells el tranquil·litzen perquè els guardes no tinguin cap problema. Els soldats s'atenen al que han pactat. Reescriuen la història i en falsegen les dades. Emmetzinen l'opinió pública amb un relat que no s'ajusta a la veritat. Res de nou sota la capa del cel. L'evangelista, el text del qual és elaborat gairebé 50 anys després, conclou el fragment així: «Aquesta versió dels fets s'ha escampat entre els jueus fins al dia d'avui.»

Davant dels testimonis, com les dones, els dirigents manipulen els fets per controlar l'opinió pública. Si cal mentir, es menteix. Si cal pagar molts diners, es paguen. Si la gent descobreix la veritat, ells quedarien en evidència. Suborn i manca de transparència. Compten amb la connivència dels soldats, que extreuen avantatges de la mentida: rebre diners per satisfer-ne la cobdícia i espolsar-se la responsabilitat culpant els deixebles.

Mentrestant, les dones compleixen la seva missió amb el cor ple d'alegria. Han vist i han tocat Jesús. Ja no tenen por de fer el ridícul o que ningú no les cregui. Un testimoni sap de què parla perquè ho viu. Maria Magdalena i l'altra Maria es mouen per conviccions. Els guardes, per diners i per interessos inconfessables. La diferència està clara.